

Риёзус солиҳийн (болалар учун) / Риёзус солиҳийн (болалар учун) / 101-ҳадис

101 - وَعَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُحْلِ وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ تَفْسِي تَقْوَاهَا، وَرَكِّهَا

أَنْتَ خَيْرٌ مِنْ كَرَاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ،

وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَتَّسِعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا». رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

Зайд ибн Арқам розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулulloҳ соллалллоху алайҳи васаллам:

«Аллоҳумма инний аъзузу бика минал ъажзи вал касали вал бухли вал ҳарами ва ъазабил қобри, Аллоҳумма ати нафсий тақваҳа ва заккиҳа анта хайру ман заккаҳа анта валиййуҳа ва мавлаҳа, Аллоҳумма инний аъзузу бика мин ъилмин ла янфау ва мин қолбин ла яхшаъу ва мин нафсин ла ташбаъу ва мин даъватин ла юстажабу лаҳа», деб айтардилар.

Маъноси: Аллоҳим, Сенинг номинг ила ожизликдан, дангасалиқдан, бахилликдан, қарилликдан, қабр азобидан паноҳ тилайман. Аллоҳим, нафсимнинг тақвосини бергин ва уни поклагин ва Сен покловчиларнинг яхшисисан. Сен дўсти ва хожасисан. Аллоҳим, Сенинг номинг ила фойда бермайдиган илмдан, қўрқмайдиган қалбдан, тўймайдиган нафсдан ва ижобат қилинмайдиган дуодан паноҳ тилайман.

Имом Муслим ривоятлари.

Шарҳ: Киши баъзан ҳаётда шундай қийинчиликларга дучор бўладики, унга қарши туришга ва таҳаммул қилишга ожизлик сезади. Ана шу пайтда кучли ва қудратлининг Зот хузурига талпинади. Пайғамбар алайҳиссалом Аллоҳ фарз қилган нарсаларни бажаришда ожиз бўлиб қолишдан паноҳ тилаганлар. Дангасалиқ ва бепарволикдан паноҳ тилаганлар. Шунингдек инсоннинг душмани бўлган қўрқоқликдан ва воқеалар қаршисида шижоат етишмаслигидан паноҳ тилаганлар. Яна заифлик ва беморликка ошно бўлган ўта қарилликдан, мол-дунёга қаттиқ берилишдан, ҳақдор кишиларга

инфоқ қилмасликдан, қабр зулматидаги аламли азобдан, ҳаётда ва ўлим соатида фитнага йўлиқишдан, мол-мулк фитнаси ва шайтоннинг фитнасидан паноҳ тилардилар.

Ҳадисдан ўрганганларимиз

1. Расулulloҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобаларига паноҳ тилаш лозим бўлган нарсаларни таълим берардилар.
2. Расулulloҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам нафсга ва жисмга етадиган касалликларидан паноҳ тилардилар.
3. Муслмон киши Аллоҳдан дунё ва охиратдаги фитналардан сақлашни сўраб, дуо қилади.
4. Шундай салбий сифатлар борки, мўмин киши доимо улардан сақланиши, кучи етмаган ўринда Аллоҳдан, паноҳ сўраши лозим.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI